

חוקן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

מנחות דף קו.

האומר "הרי עלי מנחה" ופירש בה כדלהלן ואינו זוכר מה פירש, מה דינו?

בזוכר איזה מנחה ואינו זוכר כמה עשרונים	באינו זוכר גם איזו מנחה	
יביא מנחה אחת של ס' עשרון	יביא חמש מיני מנחות של ס' עשרון	לחכמים
יביא ס' מנחות מאחד ועד ס' (1830 עשרון)	יביא ש' מנחות מאחד ועד ס', ס' מנחות מכל מין מה' המינים (9150 עשרון)	לרבי

לחכמים ורבי הנ"ל, מה סברתם בדינים הבאים?

לרבי חסדא	להכניס חולין לעזרה	לערב מנחת חובה בנדבה ¹
	לרבנן: מותר ² לרבי: אסור ³	לכו"ע אסור
(לרבא) לרבה	לכו"ע אסור	לרבנן: מותר ⁴ לרבי: אסור

מנחות דף קו:

לחכמים דרבי [למאן דשרי לערב חובה בנדבה], האם יכול להקטיר לקמצים באופנים דלהלן?

לרבנן דר' אליעזר	להקטיר קומץ דנדבה ברישא ⁵	להקטיר קומץ דחובה ברישא
	אי אפשר	אי אפשר ⁶
לר' אליעזר	אי אפשר	אפשר - ומתנה לשם עצים

¹ פ"י מנחת חובה היא באומר "הרי עלי", ומנחת נדבה היא באומר "הרי זו".

² ולכן יכול להביא מנחה גדולה של ס' עשרון ולהתנות ולומר כמה עשרונות שנדרתי יהיו לחובתי והשאר יהיו חולין, אולם לומר השאר יהיה לנדבתי אי אפשר, כיון שאסור לערב חובה בנדבה.

³ ס"ל שאסור להכניס חולין לעזרה, ולא יכול לומר כמה עשרונות שנדרתי יהיו לחובתי והשאר חולין, ולכך צריך להביא לכל ספקי עשרונותיו מאחד עד ס' בששים כלים, ולומר הכלי שבו כמות המנחה כמו שנדרתי יהיה לחובה והשאר לנדבה.

⁴ אליבא דרבא לא אמרינן לרבנן דהשאר חולין - דלכו"ע אסור להכניס חולין בעזרה, אלא אומר כמה שנדרתי יהיה לחובה והשאר לנדבה, וס"ל שלרבנן מותר לערב חובה בנדבה.

⁵ זה לכו"ע לא מהני, דכיון שמביא רק כלי אחד ובו ס' עשרון ויש לנו להסתפק שמא כולו לחובתו, והדין שצריך לקמוץ ממנו שני קמצים אחת לחובת נדרו והשני לנדבתו [דהרי יש ג"כ לספק שמא אין כל הס' עשרון לחובה ומעורב בהם נדבה], אם יקטיר קומץ נדבה ברישא הו"ל שיריים שחסרו בין קמיצה [של קומץ החובה] להקטרת קומץ החובה - ופסול.

⁶ פ"י דכיון שיש להסתפק שמא נדר מנחה של ס' עשרון, ואחרי שמקטיר לקומץ חובתו הו"ל כל הכלי שיריים שניתן מהם מה שצריך להנתן לאישים, והם בבל תקטירו, ואיך יקטיר לקומץ הנדבה מאלו השיריים. [אמנם מבואר בדברי רב אשי שגם לשיטה זו יש אפשרות, אם יביא בכלי אחד ס' עשרון ובכלי שני עשרון א' ויקרב את הכלים אצל שפתותיהם (או שיביא בעריבה של תרנגולים החלוקה באמצעה - תוד"ה אפשר)]. ויקמוץ מן הגדול ברישא ואומר אם כולו חובה זה קומצו, ואם חלקו חובה יהיה הקומץ על אותו חלק שהוא חובה. ועל חלק הנדבה - כשיקמוץ מהכלי הקטן יאמר שהוא על המנחה שבכלי הקטן ועל חלק הנדבה שבכלי הגדול, ומקטירם].